

ধন্য সেই জাতি যাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভু; আৰু
যিসকলক তেওঁ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে
বাছি লৈছে । গীতমালা ৩৩:১২

আমসিম্পূৰ্ণৰূপে বুজবি লগা চাৰটি সত্য আছে:

1 ঈশ্বৰে তোমাক ভাল পায়।

যিহোৱাই পৃথিৱীখনক ইমান েই প্ৰেম কৰিছিল যে তেওঁ তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দিছিল যে যিজনে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে তেওঁ ধ্বংস হোৱা উচিত নহয়, কিন্তু চিৰস্থায়ী জীৱন যাপন কৰিব লাগে। যোহন ৩: ১৬

চোৰে নহয়, কিন্তু চুৰি কৰিবলৈ, আৰু হত্যা কৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈ আহে: মই আহিছোঁ যে তেওঁলোকৰ জীৱন থাকিব পাৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰত এইটো অধিক পৰিমাণে থাকিব পাৰে। জন ১০: ১০

2 মানুহ স্বভাৱত পাপী। সেয়েহে তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা পৃথক হৈছিল।

কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা ৰখাৰ পৰা বতাহত আহিছে; ৰোমীয়া ৩: ২৩

পাপ মজুৰিৰ বাবে মৃত্যু; কিন্তু ঈশ্বৰৰ উপহাৰ হৈছে যীচু খ্ৰীষ্টৰ জৰিয়তে আমাৰ প্ৰভুৰ দ্বাৰা চিৰন্তন জীৱন। ৰোমীয়া ৬: ২৩ আৰু যিহেতু ইয়াক এবাৰ পুৰুষৰ মৃত্যুৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হয়, কিন্তু ইয়াৰ পিছত এই বিচাৰ: ইব্ৰী ৯: ২৭

কিন্তু ভয়াতুৰ, আৰু অবিশ্বাসী, আৰু ঘৃণনীয়, আৰু হত্যাকাৰী, আৰু বেশ্যা, আৰু যাদুকৰ, আৰু ইডোলেটাৰ, আৰু সকলো মিছাবাদী, হৃদটোত তেওঁলোকৰ অংশ থাকিব যি টো জুই আৰু গন্ধকৰ সৈতে বাৰ্ণিথ হয়: যিটো দ্বিতীয় মৃত্যু। প্ৰকাশিত বাক্য ২১: ৮

যদি মানুহজন তেওঁৰ পাপৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পৰা পৃথক হয়, তেন্তে
এই সমস্যাটোৰ সমাধান কি? আমি প্ৰায়ে এইবোৰক সমাধান
বুলি ভাবো: ধৰ্ম, ভাল কাম, নৈতিকতা
তথাপিও ঈশ্বৰে প্ৰদান কৰা একমাত্ৰ সমাধান আছে।

3 যীচু খ্ৰীষ্ট হৈছে স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ একমাত্ৰ উপায়।

যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰত চাইথ, মই পথ, সত্য আৰু জীৱন: কোনো
মানুহ পিতৃৰ ওচৰলৈ নাহে, কিন্তু মোৰ দ্বাৰা। যোহন ১৪: ৬
কাৰণ খ্ৰীষ্টই এবাৰ পাপৰ বাবে ভুগিছিল, যিটো অন্যায়ৰ বাবে,
তেওঁ আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আনিব পাৰে, কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰা
বিচলিত হৈছিল: ১ পিতৃৰ ৩: ১৮

তেওঁ পুত্ৰৰ চিৰস্থায়ী জীৱনৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে: আৰু তেওঁ
বিশ্বাস কৰে যে পুত্ৰই জীৱন নেদেখিব; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ
তেওঁৰ ওপৰত স্থায়ী। যোহন ৩: ৩৬

4 আমি আমাৰ পৰতিবাৰৰ বাবে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ওপৰত বশিৰ্বাস ৰাখিব লাগিব।

কিয়নো অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা বিশ্বাসৰ জৰিয়তে ৰক্ষা কৰা
হয়; আৰু সেইটো আপোনাৰ নিজৰ বাবে নহয়: এয়া
ঈশ্বৰৰ উপহাৰ: কামৰ নহয়, নহ'লে কোনো মানুহে
গোৱা কৰিব লাগে। ইফিচীয়া ২: ৮-৯

বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক এই প্ৰাৰ্থনা কওঁক:

প্ৰভু যীচু, মোৰ প্ৰতি আপোনাৰ মহান প্ৰেমৰ বাবে আপোনাক
বহুত ধন্যবাদ। মই স্বীকাৰ কৰোঁ যে মই এজন পাপী আৰু মই
ক্ষমা বিচাৰো। মোৰ পাপৰ বাবে জৰিমনা পৰিশোধ কৰিবলৈ
ক্ৰুহত মৃত্যু হোৱাৰ বাবে আপোনাক ধন্যবাদ। মই মৃতকৰ পৰা
আপোনাৰ পুনৰুত্থানত বিশ্বাস কৰো। এতিয়াৰ পৰা, মই
আপোনাক মোৰ প্ৰভু আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা হিচাপে বিশ্বাস কৰোঁ।
মই আপোনাৰ চিৰন্তন জীৱনৰ উপহাৰ গ্ৰহণ কৰোঁ আৰু মই
মোৰ জীৱন আপোনাৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰোঁ। আপোনাৰ
আদেশ পালন কৰাত আৰু আপোনাৰ দৃষ্টিত আনন্দিত হোৱাত
মোক সহায় কৰক। এমেন।

আৰু এইটোৱেই মোক প্ৰেৰণ কৰিছিল, যে পুত্ৰক দেখা আৰু
তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেকৰে চিৰস্থায়ী জীৱন থাকিব
পাৰে: আৰু মই তেওঁক শেষ দিনটোত ডাঙৰ-দীঘল কৰিম।

জন ৬: ৪০

কোনে আমাক অন্ধকাৰৰ শক্তিৰ পৰা বিতৰণ কৰিছিল আৰু
আমাক তেওঁৰ মৰমৰ পুত্ৰৰ ৰাজ্যলৈ অনুবাদ কৰিছিল: যাৰ
মাজত তেওঁৰ তেজৰ জৰিয়তে আমাৰ মুক্তি আছে, আনকি
পাপৰ ক্ষমাও আছে: কলচীয়া ১: ১৩- ১৪

সেয়েহে যদি কোনো মানুহ খ্ৰীষ্টত থাকে, তেন্তে তেওঁ এজন
নতুন প্ৰাণী: পুৰণি বস্তুবোৰ বৈ যায়; চাওক, সকলো বোৰ নতুন
হৈ পৰিছে। ২ কৰিন্থীয়া ৫: ১৭

কিন্তু যিমান জনে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ ওচৰত
তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱাৰ ক্ষমতা দিছিল, আনকি তেওঁলোকৰ
ওচৰত যিসকলে তেওঁৰ নামৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে: যোহন ১: